

Copyrighted Material

THE PERFECT MARRIAGE?
OR THE PERFECT LIE?

AN INSTANT *NEW YORK TIMES* AND *USA TODAY*
BESTSELLER AND INTERNATIONAL PHENOMENON

BEHIND CLOSED DOORS

B.A. PARIS

මරුවා සමග
වාසී

වර්තමානය

මුළුතැන්ගෙයි කිරිගරුඬ පාෂාණයෙන් නිමැවූ මේසයට එදිරිව ගැටුණු ඡාමිපේන් බෝතලයේ හඬින් මම තිගැස්සී ගියෙමි. මා ජැක් වෙත බැල්මක් හෙළවේ මේ මොහොතේ මා කෙතරම් වංචලව ඇත්දැයි යන්න ඔහුගේ නෙත නොගැටෙනු ඇතැයි බලාපොරොත්තුවෙති. මගේ බැල්ම එක් නිමේෂයකින් හසුකරගත් හේ සිනහසුණේය.

“නියමයි,” ඔහු මෘදු හඬින් තෙපලීය.

මගේ අතින් අල්ලාගත් ජැක්, අපගේ අමුත්තන් බලාහිඳින ඉසව්ව වෙත මා රැගෙන ගියේය. සාලය හරහා ගමන්කරත්ම ඩයැන් සහ ඇඩම් අපගේ උද්‍යානයේ පැළකරනු වස් රැගෙන ආ ලිලි මල් බඳුන මගේ නෙතගැටිණ. ඒ වනාහි කෙතරම් අලංකෘත රෝස පැහැයක්ද යත්, මට මගේ නිදන කාමරයේ කවුළුවෙන් නැරඹිය හැකි තැනක ජැක් එය සිටවනු ඇතැයි මම උදක්ම බලාපොරොත්තු වීමි. උද්‍යානය ගැන සිතීමෙන්ම මගේ අභ්‍යන්තරයෙන්ම ඉපිද එන කඳුළු බිඳු මම එසැණින් සඟවාගතිමි. බොහෝ දේවල් සිදුවෙමින් පවතින මේ රාත්‍රියේ, මා මගේ සම්පූර්ණ අවධානය මේ මොහොතේ සිදුවන දේ ගැන පමණක්ම යොමුකළ යුතුව ඇත.

විසිත්ත කාමරයේ ඇති පෞරාණික පෙනුමැති ගිනිමැස්ස කුළ දිගින් දිගටම ගින්දර දැල්වෙමින් තිබිණ. අප මේ ගෙවමින් හිඳින්නේ මාර්තු මාසයේ ආරම්භය වුවද ශීත සෘතුවේ ශීතල තවමත් නොනැසී තිබිණි. ජැක්ට අවශ්‍ය අපගේ අමුත්තන් හැකි උපරිම අන්දමින් සුවපහසුව තැබීමටය.

“ඔයාලගේ ගෙදර නම් වෙනමම ලස්සනක් තියෙන්නෙ ජැක්,” රූෆස් කීවේ ප්‍රශංසනීය ස්වරයෙනි. “නැද්ද මම අහන්නෙ, එස්තර්?”

මා එස්තර්ව හෝ රූෆස්ව හෝ හඳුනන්නේ නැත. ඔවුන් මේ ප්‍රදේශයට අලුත පැමිණි යුවළකි. එහෙයින් අප මේ රාත්‍රියේ මුණගැසෙන්නේ පළමුවරටය. මා පෙරටත් වඩා වංචලව හිඳිමට එයද හේතුවකි. කෙසේවෙතත් මට ජැක්ගේ සිත වියවුල් කළ නොහැකි බැවින් මුහුණෙහි අලවාගත් සිතහවක් පෙරදැරිව මා දෙවියන් යදිමින් පැතු වේ ඔවුන් මා ප්‍රියකරනු ඇතැයි යන්නය. එස්තර් පෙරළා සිනාසුණේ නැත. ඉදින් මා සිතුවේ ඇ තවමත් තීරණයකට එළැඹ නැති බවය. කෙසේවෙතත් ඇයට වරදක් කිව හැකි නොවේ. මසකට පමණ පෙර අපගේ මිතුරු කවයට එක්වූ පළමු දින සිටම සර්වසම්පූර්ණ නිවහනකුත්, සර්වසම්පූර්ණ සැමියෙකුත්, සර්වසම්පූර්ණ ජීවිතයකුත්, එකී මෙකී සියල්ලෙන්ම අඩු නැති, සර්වසම්පූර්ණ කාන්තාවකට උදාහරණයකැයි කිව හැකි ශ්‍රේෂ්ඨ ඒන්ජල් ගැන, සුප්‍රසිද්ධ නීතිඥ ජැක් ඒන්ජල්ගේ බිරිඳ ශ්‍රේෂ්ඨ ගැන ඇය අනේක වාරයක් අසා ඇති බැව් මට විශ්වාසය. යම් හෙයකින් මා එස්තර් වූවා නම්, ශ්‍රේෂ්ඨ යන ගැහැනිය ගැන මටද ඇතිවනුයේ සැකසහිත හැඟීමකි.

ඇ තම බැගයෙන් පිටතට ගත් මිල අධික වොක්ලට් පෙට්ටිය දකින්න මට දැනුණේ උද්වේගකර හැඟීමකි. එය ජැක් අතට පත්වීමේ ඉඩ අහුරමින් මම ඇයට සමීප වීමි. ඇයද එය අවබෝධ කරගත් පරිද්දෙන් වොක්ලට් පෙට්ටිය මා වෙතට දිගු කළාය.

“තැන්කි යූ, ජේන විදිහට නම් ඒක රස වොක්ලට් එකක් වගේ,” වොක්ලට් පෙට්ටිය තේ මේසය මත තබමින් මා කීවේ ස්තුතිපූර්වක හැඟීමෙනි. පසුව කෝපි පිළිගන්වන විට අපට එයද විවරකර අමුත්තන්ට පිළිගැන්විය හැකිවනු ඇත.

මම එස්තර්ව අගය කළෙමි. ඇ උස්ය. සිහින්ය. තඹ පැහැ කෙස්වැටියකින් යුතුය. අල්පභාෂීය. ඩයැන්ට වඩා හාත්පසින්ම වෙනස්ය. අනෙක්අතට අපගේ නිවෙසට ආ අමුත්තන් අතරින් පළමු වතාවට නිවසේ වශීකෘත පෙනුම පිළිබඳ සැලකිල්ලක් නොදක්වා හිඳි තැනැත්තිය වූයේ එස්තර්ය. ඒ හේතුවෙන්ද මගේ සිතෙහි ඇත්තේ ඇ කෙරෙහි පැහැදීමකි. මෙම නිවෙස තෝරාගැනීම තමන් තනිව සිදුකළ යුතු යැයි ජැක් බලකර කියාසිටියේ එය ඔහුගෙන් මට ලැබෙන විවාහ ත්‍යාගය බැව් කියමිනි. ඉදින් මාද මේ නිවෙස ප්‍රථම

වතාවට දුටුවේ මදුසමය නිමකර මෙහි පැමිණි මුල් දිනයේදීය. එය අප දෙදෙනාට කෙතරම් අපූර්ව, සර්වසම්පූර්ණ නිවහනක්දැයි ඔහු කොතෙකුත් විස්තර කර තිබුණද, ඔහු ඒ අදහස් කළ දේ කුමක්දැයි නිවහන දුටු පළමු දිනම මම හරියාකාරව තේරුම්ගතිමි. ගම්මානයේ දුර ඇත කෙළවර, අතිවිසල් ගෙවුයනක මධ්‍යයේ පිහිටි නිවහන, ජැක් නිරන්තරයෙන් ආශා කළ පෞද්ගලිකත්වයත්, ස්ප්‍රින්ග් ඒටෝන් ප්‍රදේශයේ සුන්දරතම නිවහනට හිමිකම් දැරීමේ ගෞරවයත් ඔහුට හිමිකර දී තිබිණ. බිම්මහලේ කවුළුවල ආරක්ෂාවට වානේවලින් නිමැවූ කවුළු පියන්ද, අතිසංකීර්ණ ආරක්ෂිත අනතුරු ඇඟවීමේ සංඥා පද්ධතියකින්ද එය සමන්විතය. දහවල් කාලයේ ඒ සියල්ල වසා තිබීම තරමක් අස්වාභාවික වුවද ඒ පිළිබඳ විමසන ඕනෑම කෙනෙකුට ජැක් දුන් පිළිතුර වූයේ, ඔහුගේ රැකියාවේ ස්වභාවය අනුව නිවහනේ සුරක්ෂිතතාවයට තමන් ප්‍රමුඛත්වය දී ඇති බවයි.

අපගේ විසිත්ත කාමරයේ බිත්තිවල එල්ලු සිතුවම් බොහොමයක් ඇතැත්, බොහෝදෙනෙකුගේ අවධානය උදුරාගත්තේ ගිනිමැලයට ඉහළින් එල්ලා ඇති විශාල රන් පැහැ කැන්වසයයි. මින් පෙරද එය දැක ඇති ඩයෑන් සහ ඇඩම්, යළිත් වරක් ඒ වෙත සමීපව නරඹමින් හුන්හ. රූගස්ද ඔවුන්ට එක්ව ඇත. එස්තර්, ක්‍රිම් පැහැති ලෙදර සෝෆාව මත අසුන්ගෙන හුන්තාය.

"ඒක නම් මාරයි," රූගස් කීවේ සිතුවම දෙස බැල්මක් හෙළමිනි. සිතුවමේ බොහෝ ප්‍රමාණයක් මවා තුබූ සිය ගණනක කුඩා සලකුණු ඔහුගේ සිත් ඇදගෙන තිබිණ.

"ඒකට කියන්නේ 'කලාමැදිරියෝ' කියලා," ඡෑම්පේන් බෝතලයේ වයරය ගලවා ඉවත්කිරීමට ඉදිරිපත්වෙමින් ජැක් කීය.

"මේ වගේ චිත්‍රයක් මම කොහෙවත් දැකලා නෑ."

"ඒක ඇදලා තියෙන්නේ ග්‍රේස්," ඒ ඩයෑන්ය. "හිතාගන්නවත් බෑ නේද?"

"ඔයාලා ග්‍රේස්ගේ අනිත් චිත්‍රත් දකින්න ඕනේ," ජැක් කීවේ සිහින් හඬක් නාවමින් බෝතලයේ කිරල ඇබය බුරුල් කරමිනි. "ඒවා ඇත්තටම විශිෂ්ටයි."

රූගස් විසිත්ත කාමරය සිසාරා තෙත් හෙළුවේ මහත් උනන්දුවෙනි. "ඒවාත් මෙහෙ තියෙනවද?"

"ඒවා නම් එල්ලලා තියෙන්නේ ගෙදර වෙත තැනක."

"ඒවා ජැක්ට පේන්න විතරයි," ඇඩම් කවටකම් කළේය.

“ඒ වගේම ග්‍රේස්ටක්. නැද්ද ඩාලින්?” ජැක් මා වෙත සිනහවක් පාමින් විමසීය. “ඒවා අපි දෙන්නගේ ඇස්වලට විතරක් පේන්න තිබ්බම ඇති.”

“සත්තකින්ම,” මා ඊට එකඟ වූයේ පසෙකට හිස හරවමිනි.

අපි සියලුදෙනාම එස්තර් හුන් සෝෆාවේ අසුන්ගතිමු. ජැක් ඡෑම්පේන් බෝතලය ගෙන විදුරු එකින් එක පුරවත්ම ඩයැන් තෘප්තිමත් කෑගැස්මක් පිටකළාය.

“ඔයාට දැන් හොඳයිද?” මී ඇසුවාය. “ග්‍රේස්ට ඊයේ මාත් එක්ක දවල් කෑමට එන්න බැරිවුණා, අසනීපයෙන් හිටපු නිසා,” ඇ එය වැඩිදුරටත් පැහැදිලි කළේ එස්තර් වෙත හැරෙමිනි.

“ඒක පොඩි ඔළුවේ කැක්කුමක් විතරයි,” මා කීවේ ඇගේ අදහසට විරෝධය පාමිනි.

“අවාසනාවට ග්‍රේස්ට හරි ඉක්මනට ඔළුවේ කැක්කුම අල්ලනවා,” ජැක් මා දෙස සානුකම්පිත බැල්මක් හෙළීය. “හැබැයි දෙවියන්ට ස්තූතියෙන් ඒක වැඩි වෙලාවක් තියෙන්නෙ නෑ.”

“මේ ඔයා මාව රස්තියාදු කරපු දෙවැනි වතාව,” ඩයැන් කීවාය.

“සොරි ඩයැන්,” මම සමාව ඉල්ලීමි.

“කමක් නෑ. අඩුමගාණේ ඔයාට මේ වතාවේ ඒක අමතක වුණේ නෑනේ,” ඇ කීවේ සරදම් ස්වරයෙනි. “ඒකටත් එක්ක හරියන්න අපි මේ සිකුරාදා මුණගැහෙමුද? ඔයාට එදාට වෙලාවක් තියෙයිද ග්‍රේස්? අන්තිම මිනිත්තුවෙදි මතක්වෙන, දැන් දොස්තරලා මුණගැහෙන්න වෙන්කරගත්ත ඒවා එහෙම නෑනේ?”

“නෑ, ඒ වගේම ඔළුවේ කැක්කුම් මොනවත් නෑ. මම එහෙම හිතනවා.”

ඩයැන් එස්තර් වෙත හැරුණාය. “ඔයන් කැමතිද එන්න? මමත් වැඩට යන නිසා අපි මුණගැහෙන්නෙ නගරයේ තියෙන මොකක්හරි රෙස්ටෝරන්ට් එකකදී තමයි.”

“තැන්ක් යූ. මමත් කැමතියි එන්න,” එස්තර් මා වෙත හැරුණේ ඇයද අපේ ගමනට එක්වීම මා අනුමත කරන්නේද යන්න ගැන සැකයෙන් මෙනි. මම පෙරළා සිනාසුණෙමි. කෙසේවෙතත් එම ගමන මා කිසිසේත්ම නොයන්නක් බැව් මම දැනසිටියෙමි. තදබල වරදකාරී හැඟීමක් මට දැනුණේ එහෙයිනි.

ජැක් සියල්ලන්ගේම අවධානය තමා වෙත ගනිමින්, එස්තර් සහ රූෆස් වෙනුවෙන් සවිදිය පුරන්නට යෝජනා කළේ, ඔවුන් දෙදෙනාම

මෙම ප්‍රදේශයට ආදරයෙන් පිළිගනිමිනි. මම මගේ වීදුරුව ඉහළට ඔසවා ඡාමිපේන් උගුරක් තොලගැවෙමි. මගේ මුව තුළ ඡාමිපේන් බුබුළු එහා මෙහා වලනය වත්ම මට එක් නිමේෂයකට සොම්නසක් දැනිණ. මා උත්සාහ කළේ එම හැඟීමෙහි එල්ල සිටින්නටය. නමුත් එසැණින් එය අතුරුදන් විය.

ජැක් මහත් උනන්දුවෙන් රූගස් සමඟ කතාබහක පැටලී ඇති අයුරු මම දුටුවෙමි. ඔහුටත්, ඇඩම්ටත් රූගස්ව මුණගැසී තිබුණේ මින් සති කිහිපයකට ඉහතදී ගොල්ලේ සංගමයේදීය. ඔවුන් ඔහුටද තමන් හා එක්ව තරග කිරීමට ඇරයුම් කර තිබිණි. රූගස් ඉතා දක්ෂ ගොල්ලේ ක්‍රීඩකයෙකු බවත්, තමන් අබිබවා යෑමට තරම් එම දක්ෂතාවය සුවිශේෂී නොවන බවත් තේරුම්ගත් පසු, ජැක් ඔහුටත් එස්තර්ටත් රාත්‍රී භෝජන සංග්‍රහයකට ආරාධනා කර තිබේ. ඔවුන් දෙදෙනා එක්ව හිඳින අයුරු දෙස බලත්ම, ජැක් රූගස්ගේ හිත දිනාගැන්මට උත්සාහ දරන බැව් මොනවට පැහැදිලිය. ඉදින් මමද එස්තර් සමඟ මිත්‍රත්වයක් ගොඩනඟා ගැනීම වැදගත් වනු ඇත. කෙසේවෙතත් එය ලේසිපහසු කටයුත්තක් නොවේ. ඩයැන් යනු සරවලම තේරුම්ගත හැකි, ප්‍රියමනාප තැනැත්තියක වුවද එස්තර් ඊට හාත්පසින්ම වෙනස් සංකීර්ණ වර්තයකි.

සියල්ලන්ගෙන්ම සමාව අයැද මා මුළුතැන්ගෙට ආවේ මොහොතකට පෙර මා පිළියෙල කළ කැනපීස් පිළිගන්වා, රාත්‍රී භෝජන සංග්‍රහයේ අවසානය සනිටුහන් කිරීමටය. ජැක් විසින් අනිශය අගය කරන ආචාරධර්මවලට අනුව මා එම කාර්යයට දිගු වේලාවක් ගැනීම නොමනා දෙයකි. ඉදින් මම වහ වහා භාජනයක හොවා තුබූ බිත්තර සුදුමද සියල්ල වේගයෙන් කලවම් කර, මා විසින්ම පෙර සකසා තිබූ සුග්ලේ අතුරුපසෙහි පාදමට එක්කළෙමි.

මිශ්‍රණය වෙන් වෙන්ව දීසි මතට බෙදන මොහොතේ මම නොසන්සුන් හැඟීමෙන් ඔර්ලෝසුව දෙස බැල්මක් හෙළිමි. අනතුරුව මම දීසි සියල්ල ද්විත්ව බොයිලේරුවක් මත හොවා, විදුලි පෝරනුව තුළ තැන්පත් කළේ ඒ මොහොතේ වේලාව නිවැරදිව සිහි තබාගෙනමය. සියල්ල හරියාකාරව කරගත නොහැකි වේයැයි සිතී මා හට එක් නිමේෂයක සන්ත්‍රාසමය හැඟීමක් දැනුණද, එම හීතිය මගේ පරම සතුරා බැව් මටම සිහිගන්වමින් යළිත් මම සන්සුන් වීමි. ඉනික්බිති මා යළිත් විසින් කාමරය වෙත ඇදුණේ කැනපීස්

සහිත තැටියද රැගෙනය. සියල්ලන්ගේම ප්‍රශංසාවන් සතුටින් බාරගනිමින් මම කැනපීස් තැටිය සියලුදෙනා අතර බෙදාහැරියෙමි. ඒ සියලු ප්‍රශංසාවන් ජැක්ටද ඇසෙන බැව් සහතිකය. මගේ නළලතට හාදුවක් දෙමින් ඔහු මා විශිෂ්ට සුපවේදිනියක බවට කී ඩයැන්ගේ අදහසට එකඟතාවය පළකළේය. මා නිහඬවම සුසුමක් හෙළුවේ සැනසුම් සහගතවය.

එස්තර් සමඟ තවදුරටත් කතාබහක් ඇතිකරගැනීමේ අදිටනින්ම මම ඇගේ පසෙකින් අසුන්ගනිමි. එය දුටුවනම ජැක් මා අත තුබූ කැනපී තැටිය ඔහු අතට ගත්තේය.

“ඔයා දැන් පොඩ් රෙස්ට් එකක් ගන්න ඩාලින්. අද ඔයා හුඟක් මහන්සිවෙලා මේ දේවල් ලෑස්තිකරානේ,” ඔහු කීවේ සිය දිගු, හැඩැති අතැඟිලි අතර තැටිය සමබරව රඳවාගනිමිනි.

“ඒ හැටි මහන්සියක් වුණේ නෑ,” මා විරෝධය පෑවද මා ඒ කීවේ මුසාවකි. ඒ බැව් ජැක්ද දනී. මන්ද යත්, හෝජන සංග්‍රහයේ මෙනුව මේරුවේද ඔහුය.

මම ප්‍රවේශමෙන් තෝරා බේරා, එස්තර්ගෙන් නිවැරදිම ප්‍රශ්න අසමින් පිළිසඳර ගෙනගියෙමි. ඇය මේ පළාතේ ජීවිතයට හැඩගැසී ඇත්ද, කෙතට් ප්‍රදේශය හැරදමා ඒම ගැන කතාගාටුවක් දැනුණාද, ඇගේ දරුවන් දෙදෙනා ඔවුන්ගේ අලුත් පාසලට හැඩගැසුණාද වැනි ප්‍රශ්න. කුමක් හෝ හේතුවක් නිසා මා ඇ ගැන හොඳින් දැන හිඳිම ඇගේ සිතට වද දෙන බවක් පෙනුණු නිසාම මම ඇගේ පුතුවගේත්, දියණියගේත් නම් විමසිමි. නමුත් ඔවුන්ගේ නම් සෙබස්තියන් සහ ඒස්ලින්ගේ බැව් මා හොඳින්ම දැනහුන් කරුණකි. ඔවුන්ගේ වයස පවා, පිළිවෙළින් අවුරුදු හත සහ පහ බැව්ද මම දැනහුන්නෙමි. කෙසේනමුත් මම ඒවා නොදන්නා බවක් පෙන්වීමි. මගේ වචනයක් පාසා ජැක් අසා සිටින බව දන්නා නිසාම, මා මේ අර අදින්තේ කුමකටදැයි ඔහුද සිතන බව මම දැනසිටියෙමි.

“ඔයාලට බබාලා නෑ නේද?” එස්තර් කීවේ එය ප්‍රශ්නයකටත් වඩා ප්‍රකාශයක් බවට ඒත්තුගැන්වෙන ස්වරයකිනි.

“නෑ, තාම නෑ. අපි හිතුවේ බබාලා හදන්න කලින් අපි දෙන්නා අවුරුද්දක් දෙකක් විනෝදෙන් ඉන්න ඕනේ කියලා.”

“ඔයාලා දෙන්නා බැඳලා කොච්චර කල්ද?” ඇගේ හඬේ ගැබ්ව තිබුණේ පුදුමයකි.

“අවුරුද්දක්,” මම කීමි.

“ගිය සතියෙ මේ දෙන්තගේ පළවෙනි සංවත්සරේ,” ඩයැන්ද කතාබහට එක්විය.

“ඒත් මම තාමත් ලැස්තී නෑ මගේ මේ ලස්සන නෝනාව තවත් කෙනෙක් එක්ක බෙදාගන්න,” ජැක් කීවේ, ඩයැන්ගේ වීදුරුව යළි පුරවමිනි.

වීදුරුවේ ගැටියෙන් පොළො පැනගත් ඡෑමිපේන් බිඳිති ඔහුගේ නොකිලිටි කලිසම් කකුලේ දණ පෙදෙස මත ඉහිරෙන අයුරු මා බලාහුන්නේ මොහොතකට වෙනතකට ඇදුණු අවධානයකිනි.

“මම මෙහෙම ඇහුවට මුකුත් හිතන්න එපා,” සිය කුතුහලාත්මක හැසිරීම යළිත් වරක් හුවාදක්වමින් එස්තර් කීවාය. “ඒත් ඔයාලා දෙන්තගෙන් කවුරුහරි කලින් වෙන කසාදයක ඉඳලා තියෙනවද?”

ඇගේ ස්වරයෙහි ගැබ්ව තුබුණේ, ඇය අපගෙන් අපේක්ෂා කළ පිළිතුරු ‘ඔව්’ යන බලාපොරොත්තුවකි. අපගේ අතීතයේ සැඟව ඇති, හිත් නොහොදකමකින් යුත් අතීත සැමියෙකු හෝ බිරිඳක හෝ වේ නම්, අප දෙදෙනා පෙනෙන තරමටම සර්වසම්පූර්ණ යුවළක් නොවන බවට එය සාක්ෂි දරනු ඇත.

“නෑ. අපි දෙන්තම නෑ,” ඒ මාය.

එස්තර්, ජැක් වෙත බැල්මක් හෙළෑ අතර, එතරම් කඩවසම් පෙනුමකින් යුත් මිනිසෙක් එතුවක් කලකට තනිකඩව හුන්නේ කෙසේදැයි ඇය සිතන බැව් මට වැටහිණ. ඇගේ බැල්ම තමන් වෙත යොමුව ඇති බැව් ඉවෙන් මෙන් හඳුනාගත් ජැක්, මිත්‍රශීලී සිතහවක් පෑවේය.

“මේක මම කියන්නම ඕනේ. අවුරුදු හතළිහ වෙද්දි හොඳම බිරිඳක් හොයාගන්න ලැබෙයි කියන බලාපොරොත්තුව මම අතහැරලයි හිටියෙ. ඒත් ග්‍රේස්ව දැකපු වෙලාවෙම මම දැනගත්තා මම ඒ තරම් කාලයක් බලාගෙන හිටිය ඉරණමිකාරිය එයා කියලා.”

“හරිම රොමැන්ටික්,” ජැක් සහ මාගේ මුණගැසීම පිළිබඳ අතීත කතාව දැනටමත් දන්නා ඩයැන් සුසුමක් හෙළවාය. “මම ජැක්ව කීදෙනෙක් එක්ක ජෝඩු කරන්න හැදුවද කියලා මටම මතක නෑ. ඒත් ග්‍රේස්ව මුණගැහෙනකල් ඒ එකක්වත් හරිගියේ නෑ.”

“එතකොට ග්‍රේස් ඔයා?” එස්තර් ඇසුවාය. “ඔයාටත් ඒක දැකපු මුල්ම වෙලාවෙදි ඇතිවුණ ආදරයක්ද?”

“ඔව්,” මා පිළිතුරු දුන්නේ අතීතය සිහිගන්වමිනි. “එහෙම එකක් තමයි.”

අතීතස්මරණයන් දරාගත නොහුණු තැන යුහුසුලුව සිටගත් මා දෙස ජැක් හිස කරකවා බැලීය. “සුග්ලේ එක,” මම සන්සුන්ව පැහැදිලි කළෙමි. “ඒක දැන් හරි ඇති. ඔයාලා හැමෝම එහෙනම් දැන් වාඩිවෙනවද?”

සුග්ලේ දීසිය තවදුරටත් අප කිසිවෙකුත් වෙනුවෙන් බලා නොඉදිනු ඇති බව කියමින් ඩයැන් කළ පෙරැත්ත කිරීම මත සියල්ලෝම විදුරු පසෙකට කර කෑම මේසයේ ඉඩ සකසන්නට වූහ. කෙසේවෙතත් එස්තර් ‘කලාමැදිරියෝ’ සිත්තම අසල නතර වී වඩාත් සමීපව එය නරඹන්නට වූවාය. ඇයව කෑම මේසයට කැඳවනු වෙනුවට ජැක්ද ඇයට එකතු විය. සුග්ලේ දීසිය කිසිසේත්ම පිසී අවසන් නැති බව වැටහුණු මම සැනසුම් සුසුමක් හෙළිමි. එය සුදානම්ව තිබුණා නම් මා මානසික ආතතිය නිසාම හඩාවැටෙනු නිසැකය. ඒ, විශේෂයෙන්ම මේ මොහොතේ ජැක් ‘කලාමැදිරියෝ’ සිතුවම නිමකිරීමට මා යොදාගත් විවිධාකාර තාක්ෂණික ක්‍රමවේදයන් ගැන විස්තරාත්මකව පහදමින් හුන් බැවිනි.

කෙසේ හෝ තවත් මිනිත්තු පහකට පමණ පසු ඔවුන් කෑම මේසයේ අසුන්ගන්නා මොහොත වනවිට සුග්ලේ දීසිය මනාව පිස නිමවී තිබිණ. ඩයැන් එය දැක සිය මව්විය පෙන්වමින් හිඳින අතරතුර මේසයේ අනෙක් කෙළවර හුන් ජැක් මා දෙස බලා සිනහසුණේ මා කෙතරම් දක්ෂද යන්න සියල්ලන්ටම පවසමිනි.

මා ජැක් සමඟ ආදරයෙන් බැඳුණේ ඇයිද යන්න මට සිහිපත් කරදීමට මෙවන් සන්ධ්‍යාවන් සමත්ව තිබිණ. සිත් ඇදගන්නාසුලු, කවටකමට ළැදි, එසේම අතිශය බුද්ධිමත් ජැක්, ඕනෑම මොහොතකදී කිවයුතු දේත්, එය කිවයුතු ආකාරයත් මනාව දැනහුන්නේය. එස්තර් සහ රූෆස් මේ පළාතට අලුතින් පැමිණි නිසාම, සුග්ලේ ආහාරයට ගන්නා අතරතුර අපගේ කතාබහ ඔවුන් දෙදෙනාට වාසිවන පරිදි හැසිරවීමට හේ වග බලාගත්තේය. අලුත් මිතුරන් දෙදෙනාට ඩයැන් සහ ඇඩම්ගේ විස්තර, එනම් ඔවුන් බඩුහාණ්ඩ ගැනීමට යන එන තැන්, විනෝදය උදෙසා කරන ක්‍රීඩා ආදිය දැනගත හැකිවන අන්දමේ කතාබහක් ජැක් විසින් මෙහෙයවමින් තිබිණ. ඔවුන්ගේ විනෝදාංශ, ගෙවතු සේවකයන්ගේ සහ කුඩා දරුවන් බලාගන්නා අයගේ නම්, මාළු මිලදී ගැනීමට වඩාත්ම සුදුසු වෙළෙඳසැල් ආදියෙහි විස්තරවලට එස්තර් ඉතා ආචාරශීලී ලෙස සවන්දෙමින් හුන්නද, ඇය වඩාත් උනන්දු වන්නේ මා ගැන තොරතුරු දැනගැනීමට බව

මම දැනහුන්නෙමි. එමෙන්ම මගේන් ජැක්ගේන් විවාහය තරමක් ප්‍රමාදව සිදුවීම සම්බන්ධ කතාබහ යළිත් මතුකරගෙන, අපගේ විවාහය පිටත ලෝකයට පෙනෙන තරම් සර්වසම්පූර්ණ නොවන බවට මොනයම් හෝ හෝච්චාවක් සොයාගැනීමේ උත්සාහය එස්තර් විසින් අත් නොහරින බවද නිසැකය. අවාසනාවකට ඇගේ ඒ බලාපොරොත්තුව කිසිසේත්ම ඉටු නොවනු ඇත.

ජැක් විසින් හරක්මස් ව්‍යාංජනය, - කොටස්වලට වෙන්කර, යාන්තමින් මී පැණි තැවරූ අල සහ කැරටි සමඟ - අමුත්තන්ට පිළිගන්වනු ලබන තෙක් එස්තර් ඉවසිල්ලෙන් හුන්නාය. හරක්මස් කුට්ටිය උදුනෙන් පිටතට ගැනීමට පෙර, මා උණු වතුරට දමා තැම්බූ 'ජුගර් පී' නම් ඇට වර්ගයද ආහාරවේලට එක්ව තිබිණ. ඒ සියල්ල නිසි වේලාවට පිළියෙල කරගැනීමට මා සමත්ව තිබීම ගැන ඩයැන් නිරන්තරයෙන්ම පුදුම වූවාය. මෙවන් හෝජන සංග්‍රහවලදී ඇය විසින් කරනු ලබන්නේ, කල්තියා පිළියෙල කරගන්නා, හොඳි වර්ගවලින් යුත් ආහාරවේලක්, අවසන් මිනිත්තුව දක්වාම හොඳින් රත්කර පිළියෙල කරගැනීම බව ඇ පිළිගත්තාය. එම ක්‍රමයට මාද වඩාත් ප්‍රියකරන බවත්, මෙවැනි සර්වසම්පූර්ණ ආහාරවේලක් පිළියෙල කිරීමට මම අතිශය වෙහෙසකාරී ගණනය කිරීම් සහ නිදි නැති රාත්‍රීන් කැපකරන බව කීමට මට අවශ්‍ය වුවත්, මම නිහඬව හුනිමි. ඒ, සර්වසම්පූර්ණ නොවන ආහාරවේලක් පිළියෙල කිරීම මට කිසිසේත්ම විකල්පයක් නොවන බැවිනි.

මේසයේ මට විරුද්ධපසින් හිඳින එස්තර් මා දෙස බැලුවාය. "ඉතින් ඉතින්, ඔයයි ජැකුයි කොහේදිද හම්බුණෝ?"

"රීජන්ට්ස් පාර්ක් එකේදි," මම පිළිතුරු දුනිමි. "ඉරිදා දවසක හැන්දෑවක."

"ඒක වුණේ කොහොමද කියලා එයාට කියන්නකෝ," මා දිරිගන්වන ඩයැන්ගේ සුදුමැලි මුහුණ, ඡාමිපේත්වලින් මත්ව, රත්පැහැගැන්වී තිබිණ.

මා එක් මොහොතකට පැකිළුණේ එය මීට පෙරද මා විසින් කියන ලද කතාවක් බැවිනි. නමුත් එය අසන්නට ජැක් ආසා කරන නිසාම, මා එය යළි යළිත් කිව යුතුය. වාසනාවකට මෙන් ඒ මොහොතේ මගේ පිහිටට ආවේ එස්තර්ය. මගේ ඒ මොහොතක විරාමය, නිහඬියාවක් ලෙස වරදවා තේරුම්ගත් ඇ, එක්වනම මගේ අතින් අල්ලාගත්තාය.

“අනේ, කියන්නකෝ,” ඕ යළි පෙරැත්ත කළාය.

“මෙහෙමයි, මේක කලින් අහලා තියෙන අයට නම් කම්මැලි හිතෙයි,” මම කතාව ඇරඹුවේ, සමාව අයදිනසුලු සිනහවක් පාමිනි. “මම මගේ නංගි මිලි එක්ක පාර්ක් එකේ හිටියේ. අපි නිතරම ඉරිදා හවසට පාර්ක් එකට යනවා. ඒ ඉරිදා, පාර්ක් එකේ සංගීත කණ්ඩායමක් සිංදු කිව්වා. මිලි කොහොමත් සංගීතයට කැමතියි. ඉතින් එයා ඒකෙන් හුඟක් විනෝද වුණා. කොච්චරද කියනවානම් එයා ඉඳගෙන හිටපු තැනින් නැඟිටලා, බෑන්ඩ් එක ජ්ලේ කරපු වේදිකාව ළඟටම ගිහින් නටන්න ගත්තා. එයා ඒ කාලේ වෝල්ටීස් නැටුම් ඉගෙනගන්න ගත්ත අලුත. ඉතින් එයා අත් දෙකත් දික්කරගෙන නැටුවේ හරියට එයා ඉස්සරහ ඉන්න තව කෙනෙක් එක්ක නටනවා වගේ.” ඒ මතකයත් සමඟ මගේ මුහුණට සිනහවක් නැඟුණු අතර, ජීවිතය ඒ තරමටම අවිහිංසක, සරල වී නම් කෙතරම් අපූර්වදැයි මට සිතිණ. “එතන හිටිය අය මිලි ඒ විදිහට තනියම විනෝදවෙනවා දැකලා අවංකවම, බොහොම කරුණාවන්ත විදිහට හිතුවත් එක්කෙනෙක් දෙන්නෙක් අපහසුතාවයෙන් වගේ ඉන්න හැටි මට පෙනුණා. ඉතින් මම දැනගත්තා මම ඒකට මොකක්හරි කරන්න ඕනෙ කියලා. එක්කෝ එයාට කතාකරලා ආයේ ඉන්දවන්න ඕනේ. ඒත් මගේ හිත කිව්වේ එහෙම කරන එක වැරදියි කියලා. මොකද...”

“ඔයාගේ නංගිට වයස කීයද?” එස්තර් මගේ කතාවට බාධාකරමින් ඇසුවාය.

“දාහතයි.” මම මොහොතකට කතාව නතර කළේ යථාර්ථයට මුහුණදීමට අකමැත්තෙනි. “දහ අටට කීට්ටියි.”

එස්තර් ඇහිබැම එසවූවාය. “එහෙනම් එයා අවධානය ගන්න ටිකක් කැමති කෙනෙක් වගේ නේද?”

“නෑ, එයා එහෙම නෑ. ඒක මේ...”

“නෑ, මං කියන්නෙ එයා එහෙම වෙන්න එපැයි. සාමාන්‍යයෙන් එහෙම කෙනෙක් පාර්ක් එකකදී නැඟිටලා ගිහින් නටන්නෙ නෑනේ, නේද?” ඕ මේසය වටා සිටින අය දෙස බැලුවේ ජයග්‍රාහී හැඟීමකින් වුවද සියල්ලන්ම ඇගේ දෑස් මඟහරිනු දුටුවිට මට ඇය ගැන අනුකම්පාවක් දැනිණ.

“මිලි මන්දබුද්ධිකයි,” මේසය පුරා මතුවුණු අසිරු නිහඬියාව බිඳදමනු ලැබුවේ ජැක් විසිනි. “ඒ කියන්නෙ එයා හුඟක් වෙලාවට හරි අපූරු, ස්වභාවිකවම ක්‍රියාත්මකවෙන කෙල්ලෙක්.”

එස්තරගේ මුහුණ පුරා මතු වූ වික්ෂිප්ත හැඟීමත් සමඟ මිලී ගැන සදහනක් කිරීම හැරුණුකොට මගේ අනෙක් සෑම තොරතුරක්ම ඇයට කියා තිබූ අය ගැන මගේ සිතේ මතු වූයේ නොමනාපයකි.

“කොහොමහරි කමක් නෑ, මොකක්ද කරන්න ඕනෙ කියලා මම හිතන්නත් කලින්,” මම ඇයව එම අසීරු අවස්ථාවෙන් ගලවාගනිමින් කතාව කියාගෙන යන්නට වීම්. “මේ සර්වසම්පූර්ණ මහත්මයා එයාගේ පුටුවෙන් නැගිටලා, මිලී නට නටා හිටපු තැනට ගිහින්, ඔළුව නමලා ආචාරකරලා එයාගේ අතින් අල්ලගන්නා. මිලීන් හරියට සතුටු වුණා. ඊටපස්සේ ඒ දෙන්නා වෝල්ට්ස් නැටුමක් නටන්න ගත්තා. එතන හිටපු හැමෝම අත්පොඩි ගැහුවා. සමහර ආදරවන්ත ජෝඩු ඉඳගෙන හිටපු තැන්වලින් නැගිටලා ඒ විදිහටම නටන්න ගත්තා. ඒක හරි විශේෂ අවස්ථාවක්. ඉතින් ඒ වෙලාවේ ඒ කරපු දේ වෙනුවෙන් මගේ හිතේ ජැක් ගැන ආදරයක් ඇතිවුණා.”

“ග්‍රේස් ඒ වෙලාවේ නොදැන හිටිය දේ තමයි, ඊට සතියකට කලින් මම මිලීවයි, එයාවයි පාර්ක් එකේදී දැකලා, එයා ගැන මගේ හිතේ ආදරයක් ඇතිවුණ බව. එයා හරිම පරාර්ථකාමී විදිහට, මිලී ගැන හරිම අවධානයෙන් හිටියේ. කෙනෙක් තවත් කෙනෙක් ගැන ඒ තරමටම කැපවෙලා ඉන්නවා මම කවදාවත් දැකලා නෑ. ඉතින් මටත් ඕන වුණා එයාව දැන අඳුනගන්න.”

“එතකොට ජැක් ඒ වෙද්දී නොදැන හිටිය දේ තමයි...” මම කීම්. “සතියකට කලින් මමත් එයාව දැකලා තිබුණත් මම වගේ කෙනෙකුට එයා කැමතිවෙයි කියලා මම කොහොමටවත්ම නොහිතපු බව.”

සියල්ලත්ම ඊට එකඟතාවය පළකරමින් හිස වනනු දුටුවිට මට දැනුණේ භාසාජනක හැඟීමකි. මම පෙනුමෙන් සුරූපිනියක වුවද, ජැක් සතු සිනමා තාරකාවගේ බඳු පෙනුම නිසාම ඔහු මා විවාහ කරගැනීමට කැමති වීම මගේ වාසනාවක් ලෙස බොහෝදෙනා සිතයි. නමුත් මම අදහස් කළේ එවැන්නක් නොවේ.

“ග්‍රේස්ට වෙන සහෝදර සහෝදරියෝ නෑ. ඉතින් කවදාහරි දවසක මිලීගේ සම්පූර්ණ වගකීම එයා දරන්න ඕන නිසා, එයා හිතුවේ මම ඒකෙන් අධෛර්යමත් වෙයි කියලා,” ජැක් පහදා දුන්නේය.

“මොකද, සමහරුන්ට එහෙම වෙලා තියෙනවා,” මම තවදුරටත් කීම්.

ජැක් හිස වැනිය. “මට වුණේ ඒකෙ අනිත් පැත්ත. මිලී වෙනුවෙන් ග්‍රේස් ඕනම දෙයක් කරනවා කියන එක දැනගත්තම මට තේරුම්ගියා, මගේ ජීවිතේ පුරාවටම මම හොය හොයා හිටපු සහකාරිය එයා කියලා. මගේ රස්සාවත් එක්ක මිනිස්සු කියන ජාතිය ගැන මගේ හිතේ ඒ තරම් හොඳ හැඟීමක් නෑ.”

“මම මේ ඊයේ පත්තරෙන් දැක්ක දේකට සුබ පතන්නක් කියෙනවා,” රූෆස් කීවේ සිය බිම වීදුරුව ජැක් දෙසට හරවා ඔසවමිනි.

“ඔව්, නියම වැඩක්,” ජැක් සේවය කරන ආයතනයේම නීතිඥවරයෙකු වූ ඇඩම්ද ඒ සුබ පැතුමට එක්විය. “ඔයාගේ එකතුවට තවත් වැරදිකාරයෙක්.”

“ඒක හරි පැහැදිලිව පෙනුණු තීන්දුවක්,” ජැක් නිහඬව කීය. “ඒත් මගේ සේවාදායකයා ඒ තුවාල එයා විසින්ම කරගත්ත ඒවා නෙවෙයි කියලා ඔප්පු කරන එක ටිකක් අමාරු වුණා. විශේෂයෙන්ම එයාට තමන්ටම හානි කරගැනීම සම්බන්ධ ඉතිහාසයක් තිබුණු නිසා.”

“ඒත් සාමාන්‍යයෙන් බලද්දී ඒ වගේ හිංසාවන් සම්බන්ධ නඩු ඔප්පුකරන එක එච්චර අමාරු නෑ නේද?” යම් හෙයකින් එස්තර් ඒ වනවිටත් නොදැන සිටියා නම්, ජැක් වනාහි ඔහුගේ රක්ෂාවේ ඉහළම නම් දැරුවෙකු බව, - විශේෂයෙන්ම ගෘහස්ථ හිංසාවෙන් පීඩිත බිරින්දෑවරුන්ව ගලවාගන්නෙකු බව - ඩයැන් විසින් එස්තර්ට පහදාදෙන අතරතුර රූෆස් විමසීය. “මම මේ ඔයාගේ වැඩේ ගැන ගුණදොස් කියනවා නෙවෙයි. ඒත් ඔය වගේ නඩුවලදී ශාරීරිකව පෙන්නන්න පුළුවන් සාක්ෂි තියෙනවා නේද? එහෙම නැත්තන් සාක්ෂිකාරයෝ?”

“ජැක් හුඟක්ම දක්ෂ වින්දිතයන්ගේ විශ්වාසය ගොඩනගලා, මොකක්ද වුණේ කියලා එයාලම ජැක්ට කියන තැනට වැඩ කරන්න,” ඩයැන් විස්තර කළාය. ඇතැම් විටක ඇගේ සිතේ ජැක් ගැන තරමක ආදරයක් ඇතැයි මට සැක සිතී ඇත. “හුඟක් ගැනු අයට ඒ දේවල් කියන්න කෙනෙක් නෑ. ඒ වගේම එයාලා බයයි කවුරුවත් එයාලව විශ්වාස නොකරයි කියලත්.”

“ඒ වගේම වැරදිකාරයෝ හුඟ කාලයක් හිරබත් කන තැනට ජැක් අනිවාර්යෙන්ම වැඩ කරනවා,” ඒ ඇඩම්ය.

“තමන්ගෙ බිරිඳට පීඩාකරන මිනිස්සු ගැන මගේ හිතේ තියෙන්නෙ අප්පිරියාවක්,” ජැක් තිර හඬින් කීය. “ඒ හැම දඬුවමක්ම උන්ට හම්බෙන්න ඕන ඒවා.”

“ඒ අරමුණට මමත් බොන්නම්,” රූෆස් යළිත් සිය වීදුරුව එසවීය.

“ඔයා මේ වෙනකන් එක නඩුවක්වත් පැරදීලා නෑ, නේද ජැක්?” ඒ ඩයැන්ය.

“නෑ, මම පරදින්න ලැස්තින් නෑ.”

“ඒක කඩන්න බැරි වාර්තාවක්. ඇත්තටම වටින දෙයක්,” රූෆස් කීවේ මනා පැහැදීමකිනි.

එස්තර් මා දෙස බැලුවාය. “ඔයාගෙ නංගි, මිලී, එයා ඔයාට වඩා හුඟක් බාලයි නේද,” ඇය අප විසින් කතාබහ නතර කළ තැනට යළිත් වරක් රැගෙන යාමට තැත්කරන සෙයකි.

“ඔව්, අපි අතරේ අවුරුදු දාහතරක පරතරයක් තියෙනවා. මිලී ඉපදෙනකොට මගේ අම්මට වයස හතළිස් හයයි. මුලදී එයා ප්‍රෙන්නන්ට කියලා එයා දැනගෙන හිටියෙන් නෑ. ඉතින් පස්සේ ආයෙ අම්මා කෙනෙක් වෙන්න යන එක ගැන එයාගෙ හිතෙන් වකිතයක් තිබුණා.”

“මිලී ඉන්නෙ ඔයාගේ අම්මලා ළඟද?”

“නෑ, එයා උතුරු ලන්ඩන්වල තියෙන හොඳ ඉස්කෝලෙක නැවතිලා ඉගෙනගන්නවා. ඒත් අප්‍රේල්වල එයාට දහ අට පිරෙනවා. ඉතින් එයාට මේ ගිම්හාන කාලෙදී ඉස්කෝලෙන් අයිත්වෙන්න වෙනවා. ඒක නම් අපරාධයක්. මොකද එයා ඒ ඉස්කෝලෙට හරි ආසයි.”

“ඉතින් ඊටපස්සේ එයා කොහෙද යන්නේ? අම්මලා ළඟටද?”

“නෑ.” මම මොහොතකට කතාව නතර කළේ මා ඊළඟට කියන්න යන දේ එස්තර්ගේ පුදුමයට හේතුවන බව දන්නා බැවිනි. “මගේ අම්මලා ඉන්නෙ නවසීලන්තයේ.”

එස්තර් මා දෙස බැලුවේ මවිතයෙනි. “නවසීලන්තයේ?”

“ඔව්. එයාලා ගිය අවුරුද්දේ අපේ වෙඩින් එකෙන් පස්සේ විශ්‍රාම ජීවිතය ගෙවන්න එහේ ගියා.”

“ආන්, හරි හරි,” ඇය එසේ කීවද, ඇයට මා කී දේ නොතේරුණු බැව් මම දැනගතිමි.

“මිලී අපින් එක්ක ජීවත්වෙන්න එයි,” ජැක් කීය. හේ මා දෙස බලා සිනහසුණි. “මාව කසාද බඳින්න කැමතිවෙන්න නම් ශ්‍රේස් මට දාපු කොන්දේසියක් තමයි ඒක. මමත් බොහොම කැමැත්තෙන් ඒකට එකඟ වුණා.”

“අනේ, ඔයා හරිම හොඳ දෙයක් කරලා තියෙනේනෙ,” ඒ එස්තර්ය.

“ඒක සුඵ දෙයක්. මිලි මෙහේ ඉන්න එන එක ගැන මාත් සතුටුයි. ඒකෙන් අපේ ජීවිතවලටත් අලුත් මානයක් එකතු වෙනවා. නේද වස්තුවේ?”

මම මගේ වීදුරුව ඔසවා වයින් උගුරක් බිවේ ඔහුගේ ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දීම මගහරිමිනි.

“ඔයා අනිවාර්යෙන්ම එයා එක්ක හොඳ සම්බන්ධකමක් ඇතිකරගනියි,” එස්තර් පෙන්වාදුන්නාය.

“මෙහෙමයි, මම හිතනවා මං තරමටම එයත් මං ගැන කැමැත්තක් ඇතිකරගනියි කියලා. කොහොමවුණත් ශ්‍රේෂ්ඨ මමයි ඇත්තටම කසාද බඳිද්දී එයාව ඒකට කැමති කරවගන්න ටිකක් කල් ගියා.”

“ඒ ඇයි?”

“අපි කසාද බඳිනවාය කියන එක ඇත්තටම හිතන එක එයාට පොඩි ෂොක් එකක් වගේ වුණා,” මම කිමි. “එයා මුල ඉඳලම ජැක්ට කැමැත්තෙන් හිටියේ. ඒත් අපි අපේ හනිමුත් එක ගෙවලා ආවට පස්සේ එයා තේරුම්ගන්නා ජැක් හැමවෙලාවෙම මාත් එක්ක ඉන්නවා කියලා. ඒකෙන් එයාට ඊරිසියාවක් දැනුණා. දැන් නම් එයාට ප්‍රශ්නයක් නෑ. දැන් ආයෙමත් ජැක් එයාගේ ප්‍රියතම කෙනා වෙලා.”

“මගේ වෙලාවට මිලිගේ හතුරන්ගේ ලයිස්තුවට ජෝර්ජ් ක්ලැනි එකතු වෙලා තියෙනවා,” ජැක් සිනහසුණි.

“ජෝර්ජ් ක්ලැනි?” එස්තර් ඇසුවාය.

“ඔව්.” මම හිස වැනුවේ ජැක් එය සිහිපත් කරදීම ගැන සතුටිනි.

“මට ඉස්සර එයා ගැන පොඩි කැමැත්තක් තිබුණා...”

“එයා ගැන කාටද එහෙම කැමැත්තක් නොතිබුණේ?” ඩයැන් මිමිනුවාය.

“...ඉතින් මගේ යාච්චෝ වගයක් එක අවුරුද්දක නත්තලට මට ජෝර්ජ් ක්ලැනි ඉන්න කැලැන්ඩරයක් දුන්නම මිලිට ඒ ගැන ඉරිසියා හිතිලා එයා ඒක උඩ කුරුටුගැවා, ‘මම ජෝර්ජ් ක්ලැනිට කැමති නෑ’ කියලා. හැබැයි එයා ඒක ලියලා තිබුණේ ජුජ් කුනි කියලා. එයාට එල් අකුරත් එක්ක පොඩි අමාරුකමක් තියෙනවා,” මම විස්තර කළෙමි. “ඒක හරි ස්ටීට්.”

සියල්ලෝම සිනාසුණහ.

“දැන් එයා හැමෝටම කියන්නෙ එයා මට කැමතියි, ඒත් ජෝර්ජ් ක්ලැනිට් කැමති නෑ කියලා. ඒක හරියට එයාගේ මන්තරයක් වගේ - මම ඔයාට කැමතියි ජැක්, හැබැයි මම ජුජ් කුනිට් කැමති නෑ.” ජැක් හිනැහුණි. “කොහොමවුණත් ජෝර්ජ් ක්ලැනි එක්ක සම තැනක සංසන්දනය වෙන්න ලැබුණු එක ගැන මම සතුටුවෙනවා,” හේ නිහතමානී ස්වරයෙන් කීය.

එස්තර් ඔහු දෙස බැලීමක් හෙළවූවාය. “ඔයාගෙ පෙනුම ටිකක් ඒ වගේ තමයි.”

“හැබැයි ජැක් ඊට වඩා හුඟක් කඩවසම්,” ඇඩම් කීවේ නියවමිනි. “ජැක් ග්‍රේස්ව බැඳපු එක අපිට කොයිතරම් සහනයක් වුණාද කියන එක කියන්නම ඕනේ. අඩුමගාණේ ඒකෙන් අපේ ඔෆිස් එකේ කෙල්ලෝ ජැක් ගැන හීන මවන එක හරි නතර වුණා. කෙල්ලෝ වගේම කොල්ලොත්,” හේ හිනැහෙමින් කීය.

ජැක් ඉවසිලිමත්ව සුසුමක් හෙළීය. “ඔය මදැයි ඇඩම්.”

“ඔයා රස්සාවක් කරන්නෙ නෑ නේද?” එස්තර් ඇසුවේ මා දෙසට හැරෙමිනි. රැකියාවක යෙදෙන කාන්තාවන්, රැකියාවක් නොකරන කාන්තාවන් කෙරෙහි දක්වන සියුම් අවමන් හැඟීමක් ඇගේ ස්වරයෙහි ගැබ්ව ඇති බවක් මට දැනුණු නිසාම, නිරායාසයෙන්ම මම මගේ තත්ත්වය රැකගැනීමට පෙලඹිමි.

“මම රස්සාවක් කළා. ඒත් ජැක්ව කසාද බැන්දට පස්සේ මම ඒක අතහැරියා.”

“ඇත්තට?” එස්තර් මුහුණ හකුළුවාගත්තාය. “ඒ ඇයි?”

“එයාට තවදුරටත් ඒ රස්සාව කරන්න ඕන වුණේ නෑ,” ජැක් කතාවට මැදිහත් විය. “එයා හුඟක් හොඳ රස්සාවක් කරේ. මට ඕන වුණෙත් නෑ හැම හවසකම ග්‍රේසුන් මම තරමටම මහන්සි වෙලා ගෙදර එනවා දකින්න. එයාගේ රස්සාව අතහරින්න කියපු එක මගේ ආත්මාර්ථකාමීකම වෙන්න ඇති. ඒත් මට ඕන වුණේ ගෙදර ඇවිත් මගේ මහන්සිය නිවාගන්න මිස, තවත් මහන්සියකට, ආතතියකට එකතු වෙන්න නෙවෙයි. අනිත් එක, ග්‍රේස්ගේ රස්සාව එක්ක එයාට හුඟක් එහෙ මෙහෙ යන්න තිබුණා. ඉතින් ගෙදර තනියම ඉන්න වෙන එකත් මම අකමැති දෙයක්. මොකද, මම අවුරුදු ගාණක්ම තනියම ජීවත්වුණ කෙනෙක් නිසා.”

“මොකක්ද ඔයා කරපු රස්සාව?” එස්තර් ඇසුවේ ඇගේ ලා නිලට හුරු දෑස් මා කෙරෙහිම රඳවාගනිමිනි.

“මම හැරවීම් එකේ ගැනුම්කාරියක්.”

ඇගේ දැස්වල මතු වූ දිස්නයෙන්, මගේ පිළිතුර ඇගේ සිතට වැදුණු බව පැහැදිලිය. කෙසේවෙතත් තවදුරටත් ඒ ගැන ඇය මගෙන් නොවිමසීම තුළින්, ඇගේ ඒ පැහැදීම පෙන්වීමට ඇය සූදානම් නැති බව මම වටහාගතිමි.

“එයා පළවෙනි පන්තියේ සිටිවල ලෝකෙ වටේම ගිහින් තියෙනවා,” ඩයැන් හුස්ම අල්ලාගෙන කීවාය.

“ලෝකෙ වටේම නෙවෙයි,” මම ඇයව නිවැරදි කළෙමි. “හුඟක්ම දකුණු අමෙරිකාවට. මම වැඩියෙන්ම කළේ විලිවලින්, ආජන්ටිනාවෙන්, හැරවීම් සමාගමට ඕනකරපු පලතුරු ගන්න තැන් හොයලා දීපු එක,” මම ඒ විස්තරය කළේ එස්තර්ගේ දැනුවත්වීම පිණිසය.

රූෆස්, අගය කරන්නාක් වැනි බැල්මක් මා වෙත හෙළීය. “ඒක හරිම හින් ඇදගන්න විදිහෙ රස්සාවක් වෙන්න ඇති.”

“අපොයි ඔව්.” මම හිස වැනිමි. “මම මගේ රස්සාවේ ගෙවුණ හැම විනාඩියකටම කැමතියි.”

“එහෙනම් දැන් ඒක නොකර ඉන්න එකෙන් ඔයාට කම්මැලි ඇති,” ඒ එස්තර්ය.

“නෑ, ඇත්තම කිව්වොත් නෑ,” මම බොරුවක් කීමි. “මේ ගෙදර මට කම්මැලිකමක් නොදැනෙන්න වැඩ හුඟක් තියෙනවා.”

“අනික, වැඩි කාලයක් යන්න කලින් මිලි ආවම ඔයාට එයාව බලාගන්නත් තියෙනවනේ.”

“මිලි එයාගේ හුඟක් දේවල් තනියෙන් බලා කියාගන්නවා. අනික, එයා මෙහෙ ආවම හුඟක් වෙලාවට මෙඩෝ ගේට්ටුව වැඩට යයි.”

“අර ගෙවතු මධ්‍යස්ථානයේ?”

“ඔව්. එයා මල් පැළවලට හරි ආසයි. ඉතින් එතැන ඒ වගේ අපූරු රස්සාවක් ලැබුණු එකත් ඇත්තටම එයාගේ වාසනාවක්.”

“එතකොට ඉතින් දවස තිස්සෙම ඔයා මොකද කරන්නේ?”

“දැනට කරගෙන ඉන්න දේවල්ම තමයි ඉතින්. ඔයාලා දන්නවනේ, උයන පිහන වැඩ, ගේ අස්පස් කරන ඒවා, ගෙවතු වගා වැඩ. ඒ ඉතින් කාලගුණයෙන් ඉඩක් ලැබෙනවානම් තමයි.”

“ඊළඟ වතාවේ ඔයාලා ඉරිදා දවසක දවල් කැමකට එන්න. ගෙවත්තත් බලන්න පුළුවන්,” ඒ ජැක්ය. “ග්‍රේස්ට් තියෙන්නේ ගෙවතු වගාවට ගැළපෙන මැජික් ඇඟිලි.”

“දෙවියනේ,” එස්තර් කීවේ මෘදු ස්වරයෙනි. “ඔයා කී දේකට දක්ෂයිද? මට නම් ශාන්ත පොලිකාප් ඉස්කෝලේ රස්සාව ලැබුණු එක ගැන මට හුඟක් සතුටයි. දවසම ගෙදර ඉඳලා මමත් කම්මැලිකමේ හිටියේ.”

“කවදා ඉදන්ද ඔයා වැඩ පටන්ගන්නේ?”

“ඊළඟ මාසේ ඉඳලා. මාතෘ නිවාඩු අරන් ඉන්න ටීවර් කෙනෙක් වෙනුවටයි මම වැඩට යන්නේ.”

මම රූකස් දෙසට හැරුණෙමි. “ජැක් කීව්වා ඔයාලට හුඟක් ලොකු ගෙවත්තක් තියෙනවා කියල,” මම අලුත් කතාබහක් ආරම්භ කළෙමි; අනතුරුව භාජනය තුළ තවමත් උණුසුම්ව ඇති හරක්මස් සහ එළවළු, මේසය වටා බෙදන්නට වීම්. සියල්ලන්ගේම කතාබහ මා කෙරෙත් මිදී ගෙවතු වගාවන් කෙරෙහි යොමුවන්නට වූවේ ඒ අතරය. සියල්ලන්ම සිනාසෙමින් කතාබස් කරන අතරතුර අනෙක් ගැහැනුන් දෙදෙනා දෙස උකටලී හැඟීමෙන් බලාහිඳින මා සිතුවේ එස්තර් හෝ ඩයැන් යන දෙදෙනාගෙන් අයෙකු වීමට ඇත්නම් කෙතරම් අපූර්වද යන්නයි. එනම් මිලී ගැන වදවීමට නොවීම. එසැණින් මගේ සිත වසාගත්තේ මහා වරදකාරී හැඟීමකි. මම මිලීට මගේ ජීවිතයටත් වඩා ආදරය කළෙමි. මුළු ලෝකයම ලැබුණත් මම ඇගේ කිසිවක් වෙනස් නොකරමි. ඇය ගැන සිතීම තුළින් පමණක් මට නව අධිෂ්ඨානයක් දැනිණි. මම කිසියම් අදහසකින් යුතුව හුනස්නෙන් නැඟිටගනිමි.

“හැමෝම අතුරුපස කන්න ලැස්තිද?” මම ඇසීමි.

ජැක් සහ මම මේසය අස්පස් කළෙමු. අනතුරුව හේ මා පසුපස කුස්සිය දෙසට ඇවිද ආවේය. එහිදී මා පිඟන් සියල්ල පසුව සෝදාදැමීමට සිත්කය මත පිළිවෙළට අසුරන අතරතුරදී ජැක්, මස් කැපීමට භාවිත කළ පිහිය පසෙකින් ඇසිරීය. මා විසින් පිළියෙල කළ අතුරුපස, සුවිශේෂී අතුරුපසකි. ඒ ඩෙවෝන් ක්‍රිම්වලින් පිරවූ අඟල් තුනක් උසැති, මනා හැඩයට සැකසූ ම’රැන්ග් නෙස්ට් නම් අතුරුපසයි. මා විසින් කල්වේලා ඇතුළු සකසා තිබූ පලතුරුවලින් අඹ, අන්නාසි, ගස්ලබු සහ කිවි කැබැලි, ක්‍රිම් තට්ටුව මත ප්‍රවේශමෙන් තැබූ මම, අනතුරුව ඊට ස්ට්‍රෝබෙරි, රාස්බෙරි සහ බ්ලූබෙරි එක්කළෙමි.

මා දෙපමිගෙඩිය අතට ගනිත්ම එහි ස්පර්ශය මාව අතීතයේ එක් මොහොතක, එක් තැනකට ගෙන යෑමට සමත් විය. මගේ මුහුණ දෙවූ හිරු රශ්මියත්, උනන්දුවෙන් කතාබහෙහි යෙදෙන මිනිස් හඬත්

වටිනාකම මට මින් පෙර දැනී තිබුණේ නැත. කලෙකට ඉහතදී උරුමව තිබූ ජීවිතය සිහිපත් කරමින් මම යාන්තමින් ඇස් වසාගනිමි.

එක්වනම එහි සිට මා වෙත අත දිගු කළ ජැක් නිසා, පියවි සිහියට පැමිණි මම දෙප්මිගෙඩිය ඔහු අත තැබීමි. ඔහු එය දෙකට කැපූ අතර, මම හන්දකින් ඒ තුළ වූ ඇට ඉවත්කළ මම ඒවා අනෙක් පලතුරු මතින් ඉසීමි. අතුරුපස සම්පූර්ණ විය. ඉතික්බිති මා එය කෑම කාමරයට රැගෙන එනවිට මේසය වටා සිටියවුන්ගේ විස්මයජනක ප්‍රතිචාරයෙන් මට හැඟුණේ, අතුරුපස ලෙස සැකසීමට මා ගත් තීරණය වෙස්ට්නට් සහ වොක්ලට් මිශ්‍රිත කේක් වර්ගය වෙනුවට ජැක් තේරූ මෙම අතුරුපස වඩාත් උචිත බවයි.

“ග්‍රේස් කවදාවත් කෑම ඉවිල්ල ගැන කොහෙන්වත් ඉගෙනගෙන නෑ කියලා මම ඔයාට කිව්වොත් ඔයා විශ්වාස කරනවද?” ඩයැන්, එස්තර්ට කීවේ ඇගේ හන්ද අතට ගනිමිනි. “මේ තරම් සර්වසම්පූර්ණ හැකියාවක් මට නම් හිතාගන්නවත් බෑ. ඔයා මොකද හිතන්නේ? හැබැයි ඉතින් මේ යන විදිහට මම අරගත්ත බිකිනිය මට කවදාවත් අදින්න නම් බැරවෙයි.” සිය නිල් පැහැ ලිනන් ඇඳුම මතින් බඩට තට්ටුවක් දමන අතර ඔ කොඳුළාය. “අපි ගිම්හාන නිවාඩුවකට දිනත් වෙන්කරගෙන ඉන්න එකේ මම මේක කන්න හොඳ නෑ තමයි. ඒත් මේක කොච්චර රසද කියනවානම් මට ඒක පාලනය කරගන්න බෑ!”

“කොහෙද ඔයාලා යන්නේ?” ඒ රූෆස්ය.

“තායිලන්තේ,” ඇඩම් කීය. “අපි හිටියේ වියට්නාම් යන්න. ඒත් ජැක්, ග්‍රේස් දෙන්නා ගිය සැරේ නිවාඩුවට තායිලන්තෙ ගිහින් ඇවිත් පෙන්නපු ෆොටෝස් දැක්කට පස්සේ අපි හිතුවා ලබන අවුරුද්දේ වියට්නාමේ යන්න.” හේ ඩයැන් දෙස බලමින් නියවීය. “මේ දෙන්නා නතරවෙලා හිටිය හෝටලේ දැක්කට පස්සේ ඩයැන්ගෙන් බේරිල්ලක් නැතිවුණා.”

“ඔයාලත් ඒ හෝටලේටමද යන්නේ?”

“නෑ, අවාසනාවට ඒක සම්පූර්ණයෙන්ම වෙන්වෙලා. අපිට ඉතින් අවාරට නිවාඩු ගතකරන්න යන්න තරම් වත්කමක් නෑනේ.”

“පුළුවන් කාලෙදී හැමදේම කරගන්න ඕනෙ,” එස්තර් කීවේ මා දෙසට හැරෙමිනි.

“මාත් හිතන්නෙ එහෙමයි.”

“ඔයාලා මේ අවුරුද්දෙන් තායිලන්තෙ යනවද?” ඇඩම් ඇසීය.

“ජුනිවලට කලින් යන්න ඉඩක් ලැබුණොත් තමයි, ඒත් මේ ඉස්සරහට එන්න කියෙන ටොමැසින් නඩුවක් එක්ක එහෙම ඉඩක් ලැබෙයි කියලා හිතන්න අමාරුයි,” ඒ ජැක්ය. හේ මේසය හරහා මා දෙස හෙළවේ අර්ථාන්විත බැල්මකි. “ඊටපස්සෙ ඉතින් මිලි අපි එක්ක ඉන්න එනවනේ.”

මා මොහොතකට හුස්ම සිරකරගත්තේ, ජුනි වනතෙක් හිද මිලිවද අපේ ගමනට එක්කරගන්නා ලෙස කිසිවෙකුත් යෝජනා නොකරනු ඇතැයි බලාපොරොත්තුවෙනි.

“ටොමැසින්?” රූෆස්ගේ ඇහිබැමි ඉහළ නැංවී තිබිණි. “ඒක ගැන මම මොකක්හරි අහලා කියෙනවා. එයාගෙ නෝනා ඔයාගෙ සේවාදායිකාවක්ද?”

“ඔව්.”

“ඒනා ඇන්ඩර්සන්,” හේ කීවේ මහත් උනන්දුවෙනි. “ඒක නම් හරි හිත් ඇදගන්න විදිනේ නඩුවක් වෙන්න ඕනේ.”

“අපොයි ඔව්,” ජැක් ඊට එකඟ විය. හේ මා දෙසට හැරිණ. “වස්තුවේ, හැමෝම කාලා ඉවරයිනම් ඔයා එස්තර්ට පෙන්න්නකෝ අපි පහුගිය නිවාඩුවේ තායිලන්තෙ ගිහින් ගත්ත පින්තූර?”

මගේ හදවත ගිලාබසින්නාක් සේ මට දැනිණ. “මට විශ්වාසයි අපේ නිවාඩුවේ පින්තූර බලලා කාලේ නාස්ති කරගන්න එයා කැමතිවෙන එකක් නෑ කියලා,” මා කීවේ මගේ හඬ හිතාමතාම සැහැල්ලු ස්වරයක රඳවාගනිමිනි. කෙසේවෙතත් ජැක් සහ මා අතර යාන්ත්මිත් හෝ පෙනෙන්නට ඇති පරස්පර අදහස් සට්ටනය එස්තර්ට ප්‍රමාණවත් වනු ඇත.

“අනේ මම හරි ආසයි ඒවා බලන්න!” ඕ කීවාය.

ජැක් ඔහුගේ පුටුව පසෙකට තල්ලුකර සිටගත්තේය. අනතුරුව හේ ලාවිචුවක තුඩු පින්තූර ඇල්බමය ගෙන එස්තර්ගේ අත තැබීය. “ඔයාලා ආටෝ බලන අතරේ මමයි ශ්‍රේෂ්ඨ කෝපි හදන්නම්. ඔයාලා ගිහින් විසින්ක කාමරයේ ඉදගත්තොත් හොඳයි නේද? එතන මීට වඩා සැපපහසුයි.”

කුස්සියේ සිට අප කෝපි රැගෙන විසින්ක කාමරයට එනවිට ඩයැන් පින්තූර එකින් එක බලමින් මහහඬින් කැගැසීය. එස්තර් සිටියේ තරමක් නිහඬවය.

එම ඡායාරූප සියල්ල සුන්දර බව මම පිළිගනිමි. මා පෙනෙන්නට ඇති සියලු ඡායාරූපවල මා දිස්වුණේ අතිශය

සුරුපිනියක ලෙසිනි. හිරු රැසින් දුඹුරු පැහැගැන්වුණු සමකින් යුත් මම, ජීවිතයේ තෙවැනි දශකය ගෙවන්නියක මෙන් සිහින් සිරුරින් යුතුව, නාන ඇඳුමකින් සැරසී හිඳිනු පෙනිණි. බොහෝ ඡායාරූපවල මා සුබෝපහෝගී හෝටලයක් ඉදිරිපස හෝ පෞද්ගලික මුහුදු වෙරළක වැකිරගෙන හෝ, නො එසේනම් අවන්හලක හෝ තැබැරුමක, විවිධාකාර වර්ණයන්ගෙන් යුත් කොක්ටේල් පානයක් සහ තේක ආහාර වර්ග පිරවූ පිඟන් මා ඉදිරියේ තබාගෙන හිඳිනු පෙනේ. සෑම ඡායාරූපයකම මා කැමරාව දෙස බලමින් සිනාසෙමින් හිඳින අතර, ඒවායින් පෙනෙන්නේ සිය ස්වාමිපුරුෂයා සමඟ ඉමහත් ප්‍රේමයෙන් වෙළුණු, සැහැල්ලු සහ සැපවත් දිවියක් ගෙවන ගැහැනියකි. ඡායාරූප ගැනීමෙහිලා ජැක් පරිපූර්ණවාදියෙකි. ඔහු එකම ඡායාරූපය තමාට අවශ්‍ය ප්‍රතිඵලය ලැබෙන තෙක් යළි යළි ගන්නා නිසාම, පළමු වතාවෙන්ම එය නිවැරදි ලෙස ගැනීමට මම පුරුදුව සිටිමි. අතරමගදී හමු වූ ආගන්තුකයන් විසින් ගනු ලැබූ අප දෙදෙනාගේම ඡායාරූපද ඇල්බමයේ තිබේ. එවන් ඡායාරූපවල මම සහ ජැක් කැමරාව දෙස බලාහිඳිනු වෙනුවට එකිනෙකා දෙස ආදරයෙන් බලාසිටි බැව් පෙන්වමින් ඩයැන් සරදම් කළාය.

ජැක් කෝප්පවලට කෝපි වත්කළේය.

“කාටහරි වොක්ලටි කැල්ලක් ඕනෙද?” මා ඇසුවේ හැකි උපරිම අන්දමෙන් අහම්බයක් ලෙස පෙන්වමින් එස්තර් විසින් ගෙන ආ වොක්ලටි පෙට්ටිය වෙත අත යොමමිනි.

“මං නම් හිතන්නෙ අපි ඇතිවෙන්න කාලා ඉන්නෙ කියලා,” ජැක් යෝජනා කළේ එය අනුමත කරවාගැනීමට සියල්ලෝම දෙස බැල්මක් හෙළමිනි.

“අපොයි ඔව්,” ඒ රූෆස්ය.

“මටත් වෙන නම් කිසිදෙයක් කන්න බෑ,” ඇඩම් කෙදිරිගාමින් කීය.

“එහෙනම් මම මේක වෙන දවසකට ගන්න අරන් තියන්නම්,” ජැක් වොක්ලටි පෙට්ටිය අතට ගත්තෙන්, එය මට කිසිදාක රසවිඳීමට නොහැකි බවට මා සිත හදාගන්නා විටම මගේ ගැලවිල්ලට ඉදිරිපත් වූණේ ඩයැන්ය.

“කෝ කෝ ඔහොම ඉන්න. මට වොක්ලටි පෙත්තක් දෙකක් කන්න ඉඩ තියෙනවා කියලා විශ්වාසයි.”

“ඔයාගේ බිකිනි එක ගැන මතක් කරන එකේ තේරුමක් නෑ කියලා මම හිතනවා,” ඇඩම් සුසුමක් හෙළුවේ සිය බිරිඳ දෙස බලා සරදමින් මෙන් හිස වනමිනි.

“කිසිම තේරුමක් නෑ,” ජැක්, තමා අතට දුන් වොක්ලට් පෙට්ටියෙන් වොක්ලට් පෙත්තක් ගෙන, පෙට්ටිය යළි මා අතට දෙන ඩයැන් ඊට එකඟවූවාය. මමද වොක්ලට් පෙත්තක් ගෙන මුවෙහි ලාගෙන, එස්තර් අතට පෙට්ටිය දුනිමි. ඇය එය ප්‍රතික්ෂේප කළ බැවින් මම තවත් පෙත්තක් අතට ගෙන යළිත් එය ඩයැන් අතටම දුන්නෙමි.

“කොහොමද ඔයා ඒක කරන්නේ?” ඩයැන් ඇසුවේ මා දෙස පුදුමයෙන් බලමිනි.

“මොකක්ද?”

“ඔච්චරටම කාලා පොඩ්ඩක්වත් මහත් නොවී ඉන්න එක.”

“වාසනාව වෙන්න ඕනේ,” මම කීවේ තවත් වොක්ලට් පෙත්තක් අතට ගනිමිනි. “ඒ වගේම පාලනය.”

ඒ මොහොතේ රාත්‍රී දොළහයි තිහ සටහන් කරමින් ඔර්ලෝසුව නාද විය. නිවෙස බලා යාමට කාලය එළැඹ ඇතැයි එස්තර් යෝජනා කළේ එවිටය. සාලය වෙත ඇදුණු පසු සියල්ලන්ගේම කබා ඔවුනොවුන් අතට දුන් ජැක්, ඩයැන් සහ එස්තර්ට ඒවා පැලඳගැනීමට උදව් කළේය. මිලඟ සිකුරාදා දහවල් දොළහයි තිහට, නගරයේ ඇති වෙස් ලුයිස් නම් අවන්හලේදී දිවා ආහාරය සඳහා ඔවුන්ව මුණගැසීමට මම එකඟ වීමි. මා වැලඳගත් ඩයැන් සමුගත්තාය. එස්තර්ට අතට අත දෙන අතර සිකුරාදා යළි ඇයව මුණගැසීමට මම බලාහිඳින බැව් පැවසීමි. මට හෘදවකින් සමුදුන් රූකස් සහ ඇඩම්ද එවන් සර්වසම්පූර්ණ සන්ධ්‍යාවක් වෙනුවෙන් යළි යළිත් ස්තූතිවන්ත වූහ. ඔවුන්ට සමුදී ජැක් විසින් නිවෙසේ දොර වසාදැමෙන මොහොත වනවිට ‘සර්වසම්පූර්ණ’ යන වදන සාලය පුරා දෝංකාර දෙන අයුරු මට දැනේ. ඉදින් මම ජයග්‍රාහී සන්ධ්‍යාවක් ගෙවූ බව මම දනිමි. එය ජැක්ද දැනගත යුතු බවට මම වග බලාගනිමි.

“හෙට අපි එකොළහට යන්න ඕනේ,” මම ඔහු දෙසට හැරී කීවෙමි. “මිලිව දවල් කෑමට අරන් යන්න වෙලාවට එතැනට යන්න ඕනේ.”

අතීතය

මාස දහ අටකට පෙර දිනෙක, එනම් ජැක්, මිලී සමඟ උද්‍යානයේදී නර්තනයේ යෙදුණු දින සිට මගේ ජීවිතය සර්වසම්පූර්ණ විය. එස්තර්ට මා කී ඇතැම් කරුණු සත්‍යය. ඉන් පෙර සතියේ ඉරිදාවේදී ඔහු මගේ නෙතගැටුණු නමුත් මා වැන්නියක කෙරේ ඔහු උනන්දු වේශැයි මම නොසිතුවෙමි. ඊට ප්‍රධානම හේතුව ඔහු අතීතය කඩවසම් වීමත්, එකල මා දැන් තරමට සුරැඹිනියක නොවීමත්ය. දෙවැන්න මිලීය.

මගේ පූර්ව ආදර සබඳතාවලදී මම මුල සිටම මිලී ගැන අනෙක් පාර්ශ්වය දැනුවත් කර ඇත්තෙමි. නමුත් විටෙක, මා ඔවුන්ට සැබැවින්ම කැමැත්තක් දැක්වූයේ නම්, මා සඳහන් කරන්නේ ඇත පළාතක නේවාසිකව පාසල් යන බාල සොයුරියක මා හට සිටින බැව් පමණකි. ඇ විශේෂ අවශ්‍යතා ඇති දැරියක බව මා කියන්නේ ආදර සම්බන්ධයක සති කිහිපයක් ගෙවීගිය තැනයි. ඉදින් මා එය කී පසු ඇතැමුන්ට පෙරලා කිව යුත්තේ කුමක්ද යන්න ගැන අවබෝධයක් තිබුණේ නැත. ඇතැමුන් යමක් පෙරලා කීමට තරම් කාලයක් මා සමඟ රැඳුණේද නැත. ඇතැම්හු ඒ ගැන උනන්දුවක් පෙන්වා, සහාය දෙන බවක් මවා පෙන්වුවද මිලීව මුණගැසුණු කල ඇගේ නිරායාසයෙන්ම උපන් ගති විලාසයන් ජැක් මෙන් අපූර්ව අන්දමකට තේරුම්ගැනීමට අසමත් වූහ. ඒ අතරින් දෙදෙනෙකු මිලීව මුණගැසුණු පසුවද බොහෝ කලක් යනතෙක් මා සමඟ හුන්නද, කාලයත් සමඟ මිලී මගේ ජීවිතයේ